

A Pécsi Ítéltábla a dr. Korchmáros S. Gábor ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Szolga Róbert ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2014. március 4. napján kelt, 19.P.21.192/2012/38. számú ítélete ellen a felperes által 39. sorszám és az alperes által 40. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 360.000 (háromszázhatvanezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket, míg a fennmaradó fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 22.225 (huszonkettőezer-kettőszázhuszonöt) forint másodfokú eljárásban felmerült részperköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában megállapította, hogy a peres felek 2010. december 6-án, az esti órákban a **b-i** ... Café presszóban szórakoztak külön-külön társaságban. Az erősen ittas felperes sértő módon szólt az enyhén ittas alpereshez, aki emiatt őt pofonvágta. Ezután az alperes a parkolóból visszatérve, a bárpultnál tartózkodó felpereshez lépett, és a nyakához egy 8 cm pengehosszúságú kést tartott. Az alperes ököllel 2-3 alkalommal arcon vágta a felperest, majd a személyzet választotta szét a dulakodókat, a zsebkést elvették a felperestől. A felperes ezután távozott a presszóból, a parkolóban azonban az alperes utolérte. Egy alkalommal a felperes arcába rúgott, és az esést megelőzően egy alkalommal ököllel arcon ütötte. A felperes ennek következtében hanyatt esett, és a fejét a parkoló beton térkövébe nagy erővel beütötte.

A felperes fejének beütése következtében koponya- és agysérülést szenvedett, amely miatt közvetett jellegű életveszélyes állapotban volt, ezt orvosi beavatkozással háritották el. A felperes sérülésének együttes tényleges gyógytartama 10-12 hét volt. A felperesnek a bántalmazással összefüggésben a jobb szeme környékén bevérzések keletkeztek, a hajas fejbőr bal oldalán, a homlokfali régióban dióhéj kiterjedésű bevérzése volt, a bal oldalon 6 mm vastagságú keményburok alatti vérgyüleme keletkezett, továbbá a koponyacsonton a nyakszirt pikkelybázisának középvonalától balra, oldal felé haladó törése is kialakult az öreglyuktól kezdődően, valamint további kisebb kiterjedésű, keményburok alatti bevérzése is volt a homloklebeny jobb oldali területén.

A felperes a sérülésekkel okozati összefüggésben agykárosodás okozta nem meghatározott mentális zavarban, organikus személyiségváltozásban, depressziós hangulatzavarban és részben középsúlyos, részben enyhe kognitív zavarban megnyilvánuló zúzdásban szenved. Az össz-szervezeti egészségkárosodás szempontjából 30 %-ban számszerűsített maradandó testi fogyatékoság alakult ki nála, amely 38 %-os általános munkaképesség-csökkenésnek felel meg. A felperes alkalmazkodási képessége beszűkült, tanulási képessége romlott, rendszeres gyógyszeres kezelésre, orvosi kontrollvizsgálatokra szorul. A neuropszichológiai elváltozások miatt figyelme, emlékezete, kognitív funkciói, vizuális észlelése, az olvasás és tanulás területén képességei romlottak. Az elváltozásokból eredően depressziós irányú hangulatzavar alakult ki nála.

A felperes bűnösségét 1 rb. felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetőjában állapította meg a B... Városi Bíróság 1.B.97/2011/5. számú ítéletével, amely miatt egy évi börtönbüntetést szabott ki vele szemben, 2 év próbaidőre felfüggesztve. A K... Törvényszék 1.Bf.802/2013/3. számú ítéletével az elsőfokú döntést megváltoztatta, és a próbaidő tartamát egy évre leszállította.

A K... Törvényszék B.342/2011/16. számú ítéletével a jelen per alperesét bűnösnek találta 1 rb. a Btk.170.§-ának (1) bekezdésébe ütköző és (6) bekezdés első fordulata szerint minősülő testi sértés büntetőjában. A ... Ítélet tábla Bf.II.100/2012/5. számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A büntetőeljárás során az alperes 300.000 forint összegű kártérítést fizetett meg a felperesnek az általa okozott sérülésekre tekintettel.

A felperes 2008. év szeptemberétől a ... Tudományegyetem földrajzszakos hallgatója volt. Hallgatói jogviszonya 2012. november 5. napjával megszűnt, mivel két féléven keresztül szüneteltette tanulmányait. A felperes jelenleg édesanyjával él, munkahellyel nem rendelkezik, felsőfokú tanulmányait nem folytatja, édesanyja tartja el.

A felperes keresetében azt kérte, állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát azzal, hogy 2010. december 6. napján a sérelmére elkövetett bűncselekmény folytán életveszélyes állapotba került, továbbá maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást is szenvedett.

Kérte továbbá nem vagyoni kártérítés címén az alperes által már teljesített 300.000 forinton felül további 11.700.000 forint és ennek 2010. december 6. napjától a

kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint az általa teljesített 300.000 forint kompenzálja a felperest ért sérelmet, egyebekben a felperes nem részletezte és nem bizonyította kárát.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogait azzal, hogy 2010. december 6. napján az alperes által sérelmére elkövetett bűncselekmény folytán életveszélyes állapotba került, továbbá maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást is elszenvedett. Kötelezte ezért az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 6.500.000 forint nem vagyoni kártérítést, továbbá ezen összegnek 2010. december 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 350.000 forint perköltséget. Kötelezte emellett az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 390.000 forint feljegyzett eljárási illetéket, valamint 147.650 forint Állam által előlegezett szakértői díjat. A fentieket meghaladóan a keresetet elutasította. A fennmaradó feljegyzett illetékről és szakértői díjról úgy rendelkezett, hogy azt az Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság a Ptk.75.§-ának (1) bekezdése és a Ptk.84.§-ának (1) bekezdés a) pontja alapján, a Pp.4.§-ának (2) bekezdése alkalmazásával, a jogerős büntető ítéletre figyelemmel állapította meg a felperes személyhez fűződő jogának megsértését a testi sértés miatt. A nem vagyoni kártérítésre kötelező rendelkezés a Ptk.84.§-ának (1) bekezdés e) pontján, a Ptk.339.§-ának (1) és (2) bekezdéseiben, valamint a 355.§-ának (1) bekezdésén alapult.

Igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg a törvényszék, hogy a bántalmazással összefüggésben 30 %-os maradandó testi fogyatékoságot szenvedett a felperes, amely 38 %-os munkaképesség-csökkenésnek felel meg. Állapota véglegesen kialakult, a trauma következtében az elszenvedett sérülés miatt gyógyszeresedésre és rendszeres pszichés kezelésre szorul. A szakvélemény alapján a kognitív funkciók területén közép súlyos zavart állapított meg az elsőfokú bíróság, amely miatt továbbtanulásra való alkalmassága jelentős mértékben csökkent. Megállapította továbbá, hogy alkalmazkodási képessége beszűkült, frusztrációtűrőse gyenge, impulzivitása beilleszkedését nehezíti, társas kapcsolatai alakulására negatív hatással van.

Az elsőfokú bíróság értékelte a felperes közreható magatartását, az alperes támadását kiváltó provokatív magatartását, emiatt a Ptk.340.§-ának (1) bekezdése szerinti kármegosztást alkalmazta. Rögzítette ugyanakkor, hogy lényeges térbeli, időbeli eltérés a szórakozóhelyen történt összetűzés, valamint a parkolóbeli esemény között nem volt: a két esemény láncolatot képez, összefügg egymással.

Rendkívüli méltánylást indokoló körülményt az alperes oldalán a törvényszék nem észlelt. A büntető ítéletre hivatkozva megállapította, hogy a bántalmazás tekintetében az alperest szándékosság terheli, csupán az eredmény vonatkozásában állapítható meg gondatlanság, továbbá a felperes sérülése nem egyetlen vétlen mozdulat eredménye, hanem a provokálás után szándékos ütés is

érte a sértettet. Emellett leszögezte, hogy az alperes a már távozó felperes után elégtételvétel céljából indult.

Mindezekre figyelemmel 6.500.000 forint összegű kártérítést talált alkalmasnak a felperest ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására.

Az elsőfokú ítélettel szemben mindkét fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte: a kereseti kérelme szerint további 5.200.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Hangsúlyozta, hogy a bűncselekmény-sorozat nem egység, hanem két elkülönült, önálló magatartás volt az alperes részéről. A szórakozóhelyen, az épületen belül az események teljes egészében befejeződtek, a felperes a helyszínt a visszatérés szándéka nélkül hagyta el, és már a parkolóban járt, amikor az alperes utánament, ahol leszámolásszerűen bántalmazta.

Hivatkozott arra, hogy a teljes kára nem 12.000.000 forint, hanem ennek a duplája, ahogy azt már a tárgyalások során is előadta. A jelen perbeli kereseti kérelmében figyelembe vette a felperes vitathatatlanul felróható magatartását, ezért kért csak 11.700.000 forintot kártérítésként.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy az őt terhelő nem vagyoni kártérítés összegét 2.000.000 forintra kérte leszállítani.

Előadta, hogy a felperes kerékpárral közlekedik, amelyet nap mint nap lát, mivel egy településen élnek. Emellett a felperes 2011. évben egy 11 hónapos tanfolyamot is elvégzett 70 %-os eredménnyel. Kísérőre nem szorul, társas kapcsolatai nem szűntek meg, jelenleg is párkapcsolatban él, továbbá horgászni jár.

Sérelmezte a törvényszék azon ténymegállapítását, miszerint az alperes a földön fekvő felperest még szándékosan meg is ütötte. Álláspontja szerint erre vonatkozóan nem állt rendelkezésre információ.

Kérte, hogy a bíróság mérsékelje az alperes illetékfizetési kötelezettségét, mert már az első tárgyalás előtti ellenkérelmében elismerte a felperes elsődleges kereseti kérelmét.

Mindemellett kérte, hogy mivel a felperes csupán fele arányban lett pernyertes, ezért az alperes perköltségben való marasztalását mellőzze a bíróság.

A peres felek egymás fellebbezésére vonatkozó ellenkérelmeikben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

Mind a felperes, mind az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, és nagyobb részben helyes jogszabályok alkalmazásával, helyes jogi következtetést vont le, érdemben döntése mindenben helytálló. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes a bántalmazást megelőzően pénzügyi tanácsadóként tevékenykedett. 2010. év májusától kezdődően e tevékenységével jövedelemre tett szert. A baleset után e tevékenységet végezni már nem tudta (K... Törvényszék 19.P.21.192/2012/9/F/1.).

A felperes 2011. október 28-tól 2012. szeptember 18-ig a S... Kormányhivatal B... Járási Hivatal Járási Munkaügyi Kirendeltsége által szervezett vendéglátó-eladó képzésen vett részt. Ezen időszak alatt keresetpótló juttatásban részesült. A képzést elégséges eredménnyel fejezte be, 60 %-os teljesítménnyel (K... Törvényszék 19.P.21.192/2012/26.).

A felperes a balesetet követően is közlekedett biciklivel, horgászni járt, és párkapcsolatot alakított ki.

Az így kiegészített tényállás alapján is helyes az elsőfokú bíróság érdemi következtetése.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság jogi indokolását annyiban pontosítja, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a nem vagyoni kártérítés tekintetében a kármegosztás kizárt. A károsult felróható magatartását a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor kell értékelni, azonban nem pontosan számszakilag, hanem mérlegeléssel (BDT2009.1958., BDT2005.1285.). Ezért a másodfokú bíróság az ítélet 8. oldal közepének indokolásából mellőzi a Ptk.340.§-ának (1) bekezdésére utalást.

Egyebekben az ítélet tábla egyetértett a törvényszék döntésének indokolásával.

A felperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság utal arra, hogy a szórakozóhely épületén belüli és azon kívüli, a parkolóban történt események mindenképpen szorosan összefüggenek egymással. Nincs lényeges térbeli és időbeli eltérés közöttük. Ezt a véleményt támasztja alá a büntető bíróság ítélete is, amely 1 rb. testi sértés bűntettében találta bűnösnek az alperest. Emellett nyilvánvaló, hogy az alperes azért bántalmazta a parkolóban a felperest, mert azt megelőzően a felperes lépett fel támadólag vele szemben, kést szorított a nyakához. Azaz a parkolóbeli esemény az épületen belül történtek közvetlen következménye volt.

A felperes jelenlegi állapotát is helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői vélemények alapján. Már a büntetőeljárás során megvizsgálta dr. K.K igazságügyi orvosszakértő a felperes sérüléseit, és azokról szakvéleményt adott 2011. február 4-én és 2011. március 14-én (nyomozati iratok 297-310., 335-344.o.), továbbá szakvéleményét a tárgyaláson is megerősítette (S... Bíróság B.342/2011/6. számú jegyzőkönyv 15-17. oldal). A munkaképesség-csökkenésre 2011. június 6-án úgy nyilatkozott, hogy legalább egy évnek el kell

telnie és együttes elme-pszichológus és orvosszakértői vizsgálat tud csak választ adni e kérdésre.

Az elsőfokú büntetőeljárás során 2012. január 19-én adott szakvéleményt dr. **Sz.L** igazságügyi orvosszakértő és dr. **H.R** igazságügyi pszichiáter szakértő együttesen (K... Törvényszék B.342/2011/15.). Szakvéleményüket szóban, a tárgyaláson is fenntartották, megerősítették 2012. február 20-án (K... Törvényszék B.342/2011/16.).

Ezt követően dr. **Sz.L** és dr. **H.R** igazságügyi szakértők együttes orvos- és pszichiáter szakértői véleményt adtak a polgári eljárás során is 2013. november 6-án (K...i Törvényszék 19.P.21.192/2012/31.).

Mindezek után dr. **Sz.L** és dr. **H.R** igazságügyi szakértők a polgári eljárásban is személyes meghallgatásra kerültek a 2014. január 14. napján megtartott tárgyaláson (K... Törvényszék 19.P.21.192/2012/35.).

A fentiekre tekintettel tehát a felperest, illetve a sérüléséről és kezeléséről készült orvosi iratokat a baleset bekövetkeztétől, 2010. december 6-tól egészen az elsőfokú polgári eljárás végéig, mintegy 3 éven keresztül folyamatosan vizsgálták az igazságügyi orvosszakértők, így állapotának változását nyomon tudták követni, és azt értékelni tudták.

A felperes a 2011. november 11-én megtartott szakértői vizsgálaton maga mondta el, hogy biciklizni tud, az egyensúlyérzékevel nincs gond, de az úton több dologra figyelni egyszerre nehézséget okoz számára. Előadta ugyanekkor, hogy jelentkezett egy tanfolyamra, vendéglátó-eladó szakra, hogy kipróbálja a tanulást és az olvasást. Az oktatás a vizsgálat idején már megkezdődött (K... Törvényszék B.342/2011/15.).

A 2013. október 9-én megtartott szakértői vizsgálaton a felperes a pszichiáter szakértőnek elmondta, hogy a nap nagy részében otthon van, ezen kívül még horgászni szokott járni; továbbá párkapcsolatáról is beszámolt (K... Törvényszék 19.P.21.192/2012/31.).

Mindazon tényadat tehát, amelyet az alperes fellebbezésében felhozott, a szakértők rendelkezésére állt, azok alapján adtak a szakvéleményt. Felhasználták továbbá a baleset bekövetkezésétől folyamatosan keletkező összes orvosi iratot is.

Mindezeket összegezve jutott arra a következtetésre az igazságügyi orvosszakértő, hogy a felperes agykárosodás okozta nem meghatározott mentális zavarban, organikus személyiségváltozásban, depressziós hangulatzavarban és részben középsúlyos, részben enyhe kognitív zavarban megnyilvánuló „zúzódásában szenved”. A felperesnél a 2010. december 6-án bekövetkezett sérülésekkel okozati összefüggésben össz-szervezeti egészségkárosodás 30 % számszerűsíthető maradandó testi fogyatékoság alakult ki, ami 38 %-os általános munkaképesség-csökkenésnek felel meg. Állapota kialakultnak, véglegesnek tekinthető. A felperes továbbtanulásra való alkalmasságát jelentős mértékben csökkenti a kognitív funkciók több területén jelzett enyhe, középsúlyos zavar. Az általános szomatikus állapota a mindennapi életben számára elnehezülést nem okoz. Pszichés kórállapotaiból adódóan az alkalmazkodási képessége beszűkült, frusztrációtűrése

gyenge, impulzivitása beilleszkedését nehezíti, teljesítményét rontja, társas kapcsolataiban feszültségeket, konfliktusokat eredményez. A kognitív képességek romlása a tanulási képességét, új dolgok elsajátításának képességét jelentős mértékben csökkenti. A mindennapi élethelyzetekben, életvezetésben a kezdeményezőkézség csökkenése is jelentős hátránként értékelhető. Életvezetési nehézségek, alkalmazkodási zavarok és depressziós hangulata rendszeres pszichiátriai ellenőrzést, pszichés vezetését és pszichiátriai gyógyszerek szedését is szükségessé teszik számára jelenleg és a jövőben is (K... Törvényszék 19.P.21.192/2012/31. 12-13-14. oldal).

Az igazságügyi pszichiáter szakértő a 35. számú tárgyalási jegyzőkönyvben azt is rögzítette, hogy 2011-12-13. években minden évben két alkalommal fordult elő, hogy a felperes állapota folytán zárt intézeti gyógykezelésre szorult. A felperes időnként tör, zúz, illetőleg depressziós epizódok vannak nála, ezen időszakokban önmaga ellen vagy környezete ellen irányuló reakciói vannak. Az időszakosan fennálló olyan állapotban, amikor zárkózott, inaktív, tehetetlen, a felperesnél indokolt időszakonként ellenőrizni az állapotát a hozzátartozó részéről, ez effektíve napi egy óra tevékenységet jelenthet, a többi időszakban készenlétet feltételez. Tanfolyamok elvégzésére képes lehet, de felsőoktatási intézményben tanulmányokat elvégezni biztosan nem fog (K... Törvényszék 19.P.21.192/2012/35. számú jegyzőkönyv 5. oldal).

Rámutat továbbá a másodfokú bíróság arra, hogy a törvényszék ítéletében nem azt állapította meg - az alperes állításával ellentétben -, hogy a felperes társas kapcsolatai megszűntek volna, hanem azt, hogy társas kapcsolatai beszűkültek. Ennek pedig nem mond ellent az, hogy van párkapcsolata, az sem, hogy horgászni jár. A horgászás ugyanis köztudottan magányos tevékenység jellemzően. A párkapcsolat léte a magányt csökkentheti, de a korábbi aktív, széles baráti kapcsolati rendszert nem hozza vissza.

Az ítélet 8. oldalán írtakat akként pontosítja az ítélető tábla, hogy a parkolóban az alperes egy alkalommal jobb lábbal a sértett arcába rúgott, és az esést megelőzően egy alkalommal ököllel még arcon is ütötte.

Az ítélető tábla tévesnek találta az alperesnek a perköltség viselésével, illeték mérséklésével kapcsolatos álláspontját is. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 58.§-ának (1) bekezdés c) pontja értelmében az illeték a peres eljárás illetékének 10 %-a, ha az alperes a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri vagy az első tárgyalás előtt a követelést teljesíti.

A jelen esetben az alperes a testi sértés tényét elismerte, azt a jogerős büntető ítélet tükrében nem is vitathatta már. A felperes teljes kereseti kérelme, azaz a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása, valamint 11.700.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti kereseti kérelme tekintetében azonban elismerő nyilatkozatot nem tett sem az első tárgyalást megelőzően, sem azt követően a mai napig. Az illeték 10 %-ra való mérséklésének azonban kizárólag teljes elismerés esetén van helye.

Kiemeli továbbá a másodfokú bíróság, hogy - ahogy azt a törvényszék is helyesen felhívta - a Pp.81.§-ának (2) bekezdése értelmében, ha a per kártérítésre irányul vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak. A következetes bírói gyakorlat szerint, ha a felperes fele összegben pernyertes lett, az nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak, ekként tehát az alperes köteles megfizetni a pervesztességéhez igazodóan a felmerült illetéket, Állam által előlegezett költséget, valamint a megítélt összeg alapján számolt 5 % + Áfa (32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés *a*) pontja) szerinti ügyvédi munkadíjat.

Mindkét fél fellebbezése sikertelen volt, ezért az azzal összefüggő perköltséget mindkét fél maga köteles viselni.

A felperes teljes személyes költségmentességben részesült, így a fellebbezési perérték (5.200.000 forint) alapján feljegyzett fellebbezési illetéket, 416.000 forintot a Magyar Állam visel a Pp.78.§-ának (1) bekezdése, valamint az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr.13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a szerint. A felperes sikertelen fellebbezésével összefüggésben az alperesnek jár 130.000 forint + Áfa ügyvédi munkadíj (5.200.000 forint x 2,5 % 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés *a*) pontja, (5) bekezdése és 4/A.§).

Az alperes fellebbezésének pertárgyértéke 4.500.000 forint volt. Az illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 360.000 forint illetéket a sikertelen fellebbezése folytán maga köteles viselni külön felhívásra a Magyar Állam javára az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr.13.§-ának (2) bekezdése szerint. A sikertelen fellebbezése folytán 2,5 %, azaz 112.500 forint + Áfa ügyvédi munkadíjat köteles fizetni a felperes felé.

Az ügyvédi munkadíjakat egybeszámítva az alperesnek jár 17.500 forint + áfa, azaz 22.225 forint másodfokú eljárásban felmerült részperköltség.

P é c s , 2014. július 10.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, dr. Berki Csilla s.k. bíró